

Ημερολόγιο ασημάντων 491: Το σκοτάδι γύρω μας όλο και πυκνώνει / Όχι το ΕΑΜ το ΕΑΝ θα μας σώσει

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Με το δάχτυλο στη ουλή για να την ακούσουμε. (...) Όλα έχουν πάρει το δρόμο τους. Η πανδημία έγινε Ουκρανία, πριν λεγότανε χρεωκοπία. Ο κακός ιός έγινε Πούτιν, πριν λεγόταν Σόιμπλε. Οι επιδημιολόγοι έγιναν αντιστράτηγοι ε.α. πριν λέγονταν οικονομολόγοι. Η κρίση χρέους έγινε υγειονομική κρίση, έγινε περιβαλλοντική κρίση, έγινε ενεργειακή κρίση.

06.22 «Κάθε γυναίκα ξέρει ότι/είναι απαραίτητο να συντηρεί τα στρατεύματα/ να σιδερώνει στολές εργασίας να γεννά απογόνους να σφουγγαρίζει το πάτωμα(...)να πλένεις στο χέρι τους λεκέδες από κρασί αίμα σπέρμα (...) Μόνο εκείνος που τρώει το πρωινό / παραέχει το στόμα γεμάτο/ για να καταλάβει το βασικό: / ότι δηλαδή χωρίς εκείνες /ο κόσμος δεν θάφτανε ούτε /μέχρι το μεσημέρι. Φρανσίσκα Καμέλο (μτφρ από τα πορτογαλικά από την Ελένη Βλάχου). Περ. Τεφλόν τευχ. 27, σελ.17. Περί τεφλόν προς τυφλούς: Κυκλοφόρησε το 27ο τεύχος του ποιητικού σκεύους Τεφλόν (ό,τι καλύτερο κατ'εμέ έχει κυκλοφορήσει ποιητικό μεταφρασμένο στη ελληνική γλώσσα (σ' αυτό το τεύχος πορτογαλική ποίηση). Και ιδού απόσπασμα από το editorial της έκδοσης:

«Με το δάχτυλο στη ουλή για να την ακούσουμε.(...) Όλα έχουν πάρει το δρόμο τους. Η πανδημία έγινε Ουκρανία, πριν λεγότανε χρεωκοπία. Ο κακός ιός έγινε Πούτιν, πριν λεγόταν Σόιμπλε. Οι επιδημιολόγοι έγιναν αντιστράτηγοι ε.α. πριν λέγονταν οικονομολόγοι. Η κρίση χρέους έγινε υγειονομική κρίση, έγινε περιβαλλοντική κρίση, έγινε ενεργειακή κρίση. Οι χειρουργικές μάσκες έγιναν αντιασφυξιόγones μάσκες. Το σουβλάκι έγινε παντεσπάνι. Ο κωδικός 6 έγινε οισυναυλιές-που-δεν-πρέπει-να-χάσεις-αυτό-το-καλοκαίρι. Τα μίντια σταμάτησαν να μετρούν νεκρούς και μετράνε τουρίστες. Όσες/α/οι επί δύο χρόνια έμειναν στο σπίτι τώρα αρτοθεαματίζονται σαν να μην έγινε τίποτα. Όλα έχουν πάρει το δρόμο τους. Η καπιταλιστική κρίση όλο και βαθαίνει... Η ελληνική κοινωνία ετοιμάζεται όλο και πιο εντατικά για πόλεμο. Το σκοτάδι γύρω μας όλο και πυκνώνει».

Στο ίδιο τεύχος η πολύγλωσση Κινέζα τρανς ποιήτρια και συγγραφέας, Yip Xiaoyuan πρωτεργάτρια του Κινήματος Ερμαφρόδιτης Γραφής, εμπνέεται από τη φυσική και τους νόμους της, γράφοντας για τη ρευστότητα των φύλων και τον «τρισδιάστατο ωκεανό της ύπαρξης», για «ένα σύμπαν πλημμυρισμένο με γκλουόνια, φωτόνια και μεσόνια».

• Στον κύριο dentist άνω Γλυφάδας στις παρυφές του Υμηπτού. Από την Αττική στο Ελληνικό με το μετρό. 25 λεπτά διαδρομή μέσα στο συρμό βγάζω τα γυαλιά του πλίου και της μυωπίας για να αποσιωθώ στο βιβλίο που πραγματικά με γοπεύει Η ανακάλυψη των σωμάτων του Πιέρ Ντικροζέ, ήθελα να είμαι σε μια υπερταχεία και να διαβάζω συνέχεια αλλά με διακόπτει φωνή στεντόρεια:

Είμαι η Δημοπούλου Αγαλαΐα, ο γιος μου 20 χρονώ παιδί έχει όγκο στο κεφάλι, εγώ έχω μυοκαρδίτιδα θέλω τη βοήθειά σας. Από το Ελληνικό με τα πόδια μέχρι το Ιατρείο. 50 λεπτά περπάτημα. Το χρειάζομαι αυτό το γρήγορο βάδην. Να ρίξω το στομάχι μου που φρόντισα να το γεμίσω καταλλήλως τον καιρό του κορονο-

ϊού με σοκολάτες, μακαρονάδες, καφέδες και χυμούς κοριτσιών και τώρα μπαίνει πρώτα αυτό από την πόρτα κι ακολουθώ εγώ (πρώην) υπεραθλητής. Έξω από τον ΟΠΑΠ περιοχής νοτίων Προαστίων ένας οργισμένος παίκτης λέει «καλά καλά τα ξέρουμε αυτά μας τά 'παν κι άλλοι». Οι άνθρωποι γενικώς είναι δύσπιστοι με τους συνανθρώπους τους. Οι τζογαδόροι έτι περισσότερο.

Μετά τις φροντίδες του Βασίλη του οδοντίατρου στην επιστροφή με το μετρό πάλι η κυρία Δημοπούλου ακούραστη: «Είμαι η Δημοπούλου Αγαλαΐα... σύμφωνα και εγώ εξακολουθώ να νομίζω ότι είμαι ο Δημήτρης Τζουμάκας υγιής στις φρένας και στους μυς

• Σαν σήμερα το 1936 γεννήθηκε ο Κεν Λουιτς βρετανός ανθρωπιστής σκηνοθέτης του κοινωνικού ρεαλισμού για μένα το πιο δυνατό του φιλ μείναι το lady Bird που όταν άρχισε έβαλα τα κλάματα. Το ίδιο συνέβη βέβαια στην αρχή και με το Land and Freedom μετά πρέμψα.

21.6.22 Τα κλάματα βάζει κανείς βλέποντας και τον καλεσμένο στην εκπομπή του Σωτήρη Ξενάκη σήμερα βράδυ στο τιβί μπλε Σκάι (το άλλο είναι ...γαλάζιο Σκάι). Πρόκειται για τον πρόεδρο του νεοσύστατου κόμματος... ΕΑΝ, κ. Κανελλόπουλο, έναν κοιτσονάτο απόστρατο εισαγγελέα, που θέλει να διώξει τους «ψευτές αρχηγούς» της πολιτικής ζωής που εκπροσωπούν το παλιό και το διεφθαρμένο και να φέρει το καινούριο (στη δύση του έντιμου βίου του). Το «καινούριο» είναι η αθάνατη ελληνική φυλή (που έχει δραστηριοποιηθεί τώρα με τις γυναικοκτονίες και τα Ραφάλ), η οποία πρέπει εν πάση περιπτώσει να διασωθεί από την απειλή και την εισβολή των ξένων. Το ΕΑΝ του κ. Εισαγγελέως θα αναρριπίσει το Πατριωτικό και Θρησκευτικό αίσθημα των Ελλήνων, θα θέσει τέρμα στον Λαθρομεταναστευτικό Εποικισμό της χώρας, θα προστατεύσει την κοινωνία και πρωτίστως την Νεότητα από τα ναρκωτικά, θα φέρει πίσω τον Ομπράντοβιτς στον Παναθηναϊκό και

πολλά ευρωπαϊκά κύπελα . Αμήν Θα μου πείτε αυτά τα έλεγε κι ένας ευπατρίδης και εκσυγχρονιστής μαζί, ο Γιώργος Φλωρίδης, οπότε: δώστε πόνο κύριε Ξενάκη να χορτάσουμε ξενοφοβική, ρατσιστική και εθνικιστική ρητορική. Καταλαβαίνω την ανάγκη να εκπροσωπηθούν και οι αγνές «πατριωτικές» φωνές αλλά αντί να αναζητούνται άφθαρτα γερασμένα υποκατάστατα ακροδεξιός κοπής γιατί δεν κάνετε κλήση στον Κορυδαλλό στον κ. Κασιδιάρη (όνομα και πράγμα) ή στις αλοιφές Βελόπουλου προκειμένου να βάλετε αυθεντικό (φασιστικούλικό) χρώμα στην εκπομπή. [...]

24.6.22 Βγαίνουν οι πολωνέζες, οι βουλγάρες και οι ρωσίδες από τις πόρτες με σακούλες στα χέρια και πάνε για δουλειά, ή ψάχνουν για δουλειά και κάποιο γάτο, ενώ η αγορά είναι παγωμένη και πάω πάλι στον ντέντιστ στην Άνω Γλυφάδα, να τελειώνουμε με τη θήκη, σε ένα άνθρωπο μελίξιο, σε ένα καλό άνθρωπο και γι αυτό καλό γιατρό.

-Είναι ωραία η περιοχή σου, του λέω, πρώτο σπίτι στο βουνό, μήπως υπάρχει τίποτα φτηνό να αγοράσει κανείς εδώ, δεν μπορώ να μένω άλλο στο κέντρο.

-Μπα, οι άνθρωποι είναι άπληστοι, δεν ξέρουν τι ζπάνε

Ενώ μου «θηκάρει» το δόντι και τελειώνει το μαρτύριο σκέφτομαι έναν άλλο σύντροφο οδοντίατρο που ήταν και υποψήφιος δήμαρχος- και απέτυχε παταγωδώς βέβαια, γιατί ο κόσμος καταλαβαίνει ότι είχε μία μικρούλα στο οδοντιατρείο και «φέρε μου το ένα και φέρε μου το άλλο» κι όλο την άγγιζε μπροστά στα μάτια του πελάτη και αυτή χασκογελούσε τι να σου κάνει το κορίτσι μπροστά στο αφεντικό, στο Σεβάσμιο Σαχλαμάρα, σε υποψήφιο Άρχοντα της πόλης, στον Οδοντοδεσπότη...

-Να σπκωθεί να φύγει!

Αναχώρηση για Αιδηψό αμέσως μετά, με αναισθητοποιημένο το κάτω χείλος και κρεμασμένο το σαγόνι. Ήρχισαν τα μπάνια του λαού!